

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ, МОЛОДІ ТА СПОРТУ УКРАЇНИ
ЄВРОПЕЙСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ПОЛТАВСЬКА ФІЛІЯ**

ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ

**XVI МІЖВУЗІВСЬКОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
МОЛОДИХ ВЧЕНИХ ТА СТУДЕНТІВ**

**«СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ
АСПЕКТИ УПРАВЛІННЯ
СУБ'ЄКТАМИ ГОСПОДАРЮВАННЯ:
ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ
РОЗВИТКУ»**

ПОЛТАВА – 2011

Друкується відповідно до рішення методичної ради факультету економіки та менеджменту Полтавської філії Європейського університету (протокол № 2 від 22 листопада 2011 року).

Редакційна колегія:

Томілін О.О. - к.с/г.н., доцент, директор Європейського університету Полтавської філії;

Гаврилова О.А. - к.с/г.н., доцент, заст. директора Європейського університету Полтавської філії;

Журавель В.О. - ст. викладач кафедри економіки та менеджменту Європейського університету Полтавської філії;

Фріцберг М.В. - ст. викладач кафедри економіки та менеджменту Європейського університету Полтавської філії;

Мирошниченко А.О. - ст. викладач кафедри економіки та менеджменту Європейського університету Полтавської філії;

Перетяцько Т.О. - ст. викладач кафедри економіки та менеджменту Європейського університету Полтавської філії.

Соціально-економічні аспекти управління суб'єктами господарювання: проблеми та перспективи розвитку / Збірник наукових праць. – Полтава: ЄУФ, 2011. – 164 с.

Текст друкується за редакцією авторів.

ІНВЕСТИЦІЙНІ ПРОЦЕСИ В УКРАЇНІ

*Іванов М.С., студент 3 курсу
Томілін О. О. к. с-г. н. доцент
кафедри економіки та менеджменту
Європейський університет Полтавська філія*

Актуальність інвестиційних процесів в українських містах посилюється щороку. Головною метою місцевого економічного розвитку є підвищення рівня та якості життя населення. Саме успішні інвестиційні проекти здатні забезпечити зростання обсягів виробництва продукції та надання послуг, збільшити кількість якісних робочих місць, підвищити податковий потенціал території, сприяти зростанню добробуту громади.

Характеризуючи сучасний стан інвестицій в Україні, можна зазначити, що на даний момент наша держава не здобула серйозних досягнень у забезпеченні національної конкурентоспроможності та інвестиційної привабливості.

Існує багато визначень процесу інвестування. Згідно думки більшості авторів, поняття інвестування означає здійснення довгострокового вкладання капіталу з метою отримання прибутку. За визначенням І.О. Бланка, інвестиції – це вкладення капіталу у всіх його формах у різні об'єкти (інструменти) його господарської діяльності з метою одержання прибутку, а також досягнення іншого економічного чи позаекономічного ефекту, здійснення якого базується на ринкових принципах і пов'язане з факторами часу, ризику і ліквідності[3].

На думку професора Гуткевич С. О. за критеріями привабливості та пріоритетності галузей економіки України виділяють такі: стратегічні галузі, що забезпечують життєдіяльність держави – енергетика, транспорт, машинобудування, наука; пріоритетні галузі економіки, що забезпечують продовольчу безпеку держави – сільське господарство, харчова промисловість, торгівля; галузі інфраструктури – виробнича та соціальна інфраструктура [2].

Обсяги інвестицій, що здійснюються в країні, залежать від сукупної дії багатьох чинників. Так, пріоритетним мотивом інвестування є очікувана норма прибутку. Чим вона вища, тим більшим є бажання потенційних суб'єктів інвестиційного процесу до участі в перспективних проектах. Обернена залежність спостерігається між обсягами інвестування та нормою банківського відсотку, оскільки остання є відображенням своєрідної “ціни” грошей в економіці в кожний конкретний період часу. Чим вища така ціна, тим менше бажаючих скористатись залученими інвестиційними ресурсами, які складають основу інвестиційних проектів в умовах ринкової економіки. Суттєву роль при прийнятті інвестиційних рішень відіграє очікуваний рівень інфляції. Для успішності планованих інвестицій норма очікуваного прибутку повинна перевищувати очікуваний рівень інфляції, інакше інвестування не матиме економічного сенсу. Ці та інші фактори є визначальними при

прийнятті та реалізації підприємницьких рішень, від їх взаємодії залежить інтенсивність інвестиційної, а відтак, економічної активності.

Учасниками інвестиційної діяльності згідно Закону України "Про інвестиційну діяльність" [1] можуть бути громадяни та юридичні особи України, інших держав, які забезпечують реалізацію інвестицій як виконавці замовлень або на підставі доручення інвестора. Інвестори – суб'єкти інвестиційної діяльності, які приймають рішення про вкладення власних, позичкових і залучених майнових та інтелектуальних цінностей в об'єкти інвестування [5].

Привабливість України як об'єкта для інвестицій іноземного капіталу можна охарактеризувати на основі такого сценарію вкладення коштів: найбільшою популярністю користуються галузі, які переживають піднесення і зорієнтовані на внутрішнє споживання (банківська сфера і страхування, зв'язок). Найбільшими інвесторами є Сполучені Штати Америки, Кіпр, Великобританія, Німеччина, Нідерланди, Російська Федерація, Австрія, Польща.

Фінансовий сектор є привабливим для зовнішнього інвестора завдяки вищим порівняно з європейськими країнами процентним ставкам і значним темпам динаміки банківської діяльності.

Певною привабливістю відзначається і сфера високих технологій. У світі існує нестача кваліфікованих кадрів, а в Україні у наявності гідна освітня база для побудови експорто-орієнтованого ІТ-бізнесу. І хоча Україна практично вже втратила шанс зайняти місце на ринку софтверного виробництва, але в галузі створення та управління додатками володіє великим потенціалом. У найближчому майбутньому Україна може стати для Європи рентабельним виробничим цехом, а також лідером у залученні інвестицій в електронну промисловість.

Прагнення Росії до збільшення експорту енергоносіїв, а Європи — до диверсифікації джерел поставок приводять до високих обсягів замовлень на продукцію українських трубних компаній та підвищення інтересу інвесторів до їхніх цінних паперів. Тому особливу увагу привертають об'єкти нафтогазової, трубної та енергетичної промисловості, а також споживчого сектору. Рішення ж щодо проведення Чемпіонату Європи-2012 з футболу може спричинити подорожчання акцій будівельних компаній, підвищення інтересу до готельного бізнесу, ресторанів швидкого обслуговування.

Підготовка до проведення фінальної частини футбольного чемпіонату «Євро-2012» окрім розайтку власне спортивних об'єктів потребує вкладення капіталу у транспортну й туристичну інфраструктуру. Таким чином створюються передумови для співпраці державного та приватного капіталу, в рамках якої держава виступає флагманом інвестування, подаючи інвесторам сигнал щодо перспективності вкладення коштів у певну галузь або сектор. Ця схема є досить привабливою для іноземних інвесторів і може, по-перше, привернути увагу до нашої економіки, а, по-друге, створити умови для

напрацювання цінного досвіду співпраці вітчизняного й іноземного капіталу в цілому ряді галузей.

Інвестиції із країн ЄС дуже важливі для української економіки. Розширення ЄС на Схід, найімовірніше, матиме позитивний вплив на потоки прямих європейських інвестицій в Україну. Останні хвилі розширення ЄС надали нові можливості для розвитку співпраці України з Євросоюзом, у тому числі в контексті залучення європейського капіталу[4]. Компанії Євросоюзу в рамках реалізації стратегій розвитку розглядатимуть можливості подальшого розширення діяльності, нових ринків та факторів продуктивності. Цим може скористатися Україна, яка має порівняно нижчі витрати на кваліфіковану робочу силу, місткий внутрішній ринок (у разі подальшого зростання ВВП та продуктивності праці) та розташована на кордоні розширеного ЄС.

Підготовку та реалізацію заходів щодо поліпшення інвестиційного клімату і залучення іноземних інвестицій на думку фахівців потрібно здійснювати у визначеній послідовності, тобто за такими етапами:

1. Дослідження інвестиційного потенціалу України.
2. Вибір пріоритетних галузей та технологій.
3. Розробка способів залучення інвестицій.
4. Реалізація розробленої політики та контроль за її виконанням.

Одним з головних передумов успішної інвестиційної діяльності є низький рівень інфляції та передбачуваність рівня цін в економіці. Для цього необхідні, по-перше, контроль за доходами та видатками бюджету, а по-друге, розв'язання проблем боргового тягаря. Також доцільно було б розробити механізм переливу фінансових ресурсів з галузей, де вони є у відносному надлишку, у галузі, де є потреба в капіталі.

Інвестиційний потенціал України характеризується високою неоднорідністю, тому інвестиційну політику необхідно проводити виходячи з можливостей і потреб розвитку кожного регіону. Так, у Західному регіоні ефективними можуть бути виробництва з використанням місцевих природних ресурсів (сірки, калійної солі, нафти, газу), а також розвиток мережі оздоровчих курортно-туристичних комплексів. У Донецько-Придніпровському регіоні потрібні реконструкція й технічне переобладнання шахт, металургійних і технічних виробництв на базі безвідходних, маловідходних та екологічно чистих технологій. У Південному регіоні найбільш вигідними є реконструкція та технічне переоснащення портового господарства, розвиток виробництва обладнання для харчової та консервної промисловості, розширення мережі оздоровчих курортно-туристичних комплексів[4].

З усього вищенаведеного, можемо зробити висновок : для стимулювання внутрішніх інвестицій, які є також невід'ємною складовою інвестиційної привабливості України, є виправданим надання пільг малому та середньому бізнесу, запропонування до реалізації вже розроблених інвестиційних

проектів, що потребує створення спеціальних інформаційно-економічних підрозділів на рівні регіонів.

Список використаних джерел:

1. Закон України "Про інвестиційну діяльність" від 18.09.91 р. // Відомості Верховної Ради. — 1991. — №47.
2. Гуткевич С.О. Формування інвестиційної привабливості аграрного сектора економіки // 08.07.02 – економіка сільського господарства і АПК. Автореф. дис. доктора екон. наук. – Київ, 2004
3. Бланк И.А. Инвестиционный менеджмент: Учебный курс. 2-е изд., перераб. и доп. 2006. - 552с.
4. Гаврилюк О.В. Інвестиційний імідж та інвестиційна привабливість України // Фінанси України. — 2008. — №2 (147). — С.68-81.
5. Гуткевич С. О. Інвестування: теорія і практика: навчальний посібник. – К. : Вид-во Європ. ун-ту, 2006 – 234с.

**ІННОВАЦІЙНІ ФОРМИ І МЕТОДИ ПІДГОТОВКИ СУЧАСНИХ
ФАХІВЦІВ У КОНТЕКСТІ ВИМОГ БОЛОНСЬКОГО ПРОЦЕСУ**

Коваленко С.Г., студентка 4 курсу

Каневська І.М., ст. викладач

кафедри соціально-гуманітарних дисциплін

Європейський університет Полтавська філія

Сучасна вища освіта під впливом науково-технічного прогресу та інформаційного буму, вже тривалий час перебуває у стані неперервного організаційного реформування та переосмислення усталених психолого-педагогічних цінностей. Вона має відповідати на виклики часу, втілюючи нові вимоги, тенденції, ідеї у нових освітніх технологіях, формах і структурах, методах і засобах професійної підготовки [1].

Вищі навчальні заклади мають справу з якісно новим етапом міжнародної співпраці, що характеризується наростаючими темпами і глибиною взаємодії національних освітніх систем. Головна умова та ідея болонської системи Європейських країн, до якої приєдналася Україна, - це підвищення якості освіти. Наша держава чітко визначила орієнтир на входження в освітній простір Європи, здійснює модернізацію освітньої діяльності в контексті європейських вимог, все більше ставить наголос на універсальності підготовки випускників та адаптованості їх до ринку праці, дедалі наполегливіше працює над практичним приєднанням до Болонського процесу [3].

Інноваційний розвиток освіти в Україні супроводжується інтеграцією науково-освітнього потенціалу. Разом з тим інтенсивно посилюється тенденція до технологізації педагогічних процесів шляхом впровадження новітніх технологій, методик, сучасних інформаційних засобів навчання, які в цілісному своєму поєднанні закладають основу інноваційного розвитку

ЗМІСТ

<i>Аюпова Е.Р., Перетяцько Т.О.</i> ДОХОДИ НАСЕЛЕННЯ В ПОЛТАВСЬКІЙ ОБЛАСТІ.....	3
<i>Баленко К.А., Гаврилова О.А.</i> ФІНАНСУВАННЯ ПІДПРИЄМСТВ В УМОВАХ РИНКОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ ЕКОНОМІКИ.....	7
<i>Бенько А.В., Шамян Л.С.</i> ПІДГОТОВКА ОПЕРАЦІЙНОГО МЕНЕДЖЕРА В СУЧАСНИХ УМОВАХ ГОСПОДАРЮВАННЯ	10
<i>Віблій А.М., Гаврилова О.А.</i> ГЕНДЕРНА РІВНІСТЬ ЯК ОДНА З ОЗНАК ПРАВОВОЇ ДЕРЖАВИ	12
<i>Віблій А.М., Фріцберг М.В.</i> ОЦІНКА ЕФЕКТИВНОСТІ РОБОТИ ГАЗОТРАНСПОРТНОЇ СИСТЕМИ В УКРАЇНІ	15
<i>Година О.Ю., Станчевський В.К., Літвіненко О.І., Лебедєв В.В.</i> ОЦІНКА КОНКУРЕНТОЗДАТНОСТІ ПРОДУКЦІЇ ПРОМИСЛОВОГО ПІДПРИЄМСТВА НА ПРИКЛАДІ ЗАТ „ЗАЗ”	18
<i>Голубєва К.А., Фріцберг М.В.</i> ЗАЛУЧЕННЯ ІНОЗЕМНИХ ІНВЕСТИЦІЙ У СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИЙ РОЗВИТОК ПОЛТАВСЬКОГО РЕГІОНУ.....	22
<i>Гура О.Г., Мирошниченко А.О.</i> КОМПЛЕКСНА ОЦІНКА СОЦІАЛЬНО – ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ ПОЛТАВСЬКОГО РЕГІОНУ.....	25
<i>Дмитренко К. В., Калінушка Л.В.</i> ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ПОДАТКОВОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ.....	30
<i>Довженко Н.В., Мосяков В.Я.</i> ФІНАНСОВО-КРЕДИТНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ ЗАПОРІЗЬКОЇ ОБЛАСТІ.....	33
<i>Єрошина В.О., Романова В.А.</i> ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ПЕНСІЙНОЇ РЕФОРМИ.....	36
<i>Єфіменко Т.В., Бетехтіна Л.О.</i> АЛЬЯНС БРІК В МІЖНАРОДНІЙ ЕКОНОМІЦІ	40
<i>Іванов М.С., Томілін О.О.</i> ІНВЕСТИЦІЙНІ ПРОЦЕСИ В УКРАЇНІ.....	45
<i>Коваленко С.Г., Канєвська І.М.</i> ІННОВАЦІЙНІ ФОРМИ І МЕТОДИ ПІДГОТОВКИ СУЧАСНИХ ФАХІВЦІВ У КОНТЕКСТІ ВИМОГ БОЛОНСЬКОГО ПРОЦЕСУ.....	48
<i>Коржик А., Мосяков В.Я.</i> ПРАВОВІ ТА ФУНКЦІОНАЛЬНІ ПОВНОВАЖЕННЯ СУБ'ЄКТІВ ДЕРЖАВНОГО ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛЮ.....	50
<i>Куксєвич В.О., Григорєв В.В.</i> ЗАСАДИ УСПІШНОГО ФУНКЦІОНУВАННЯ МАЛОГО ПІДПРИЄМСТВА.....	52
<i>Куксєвич В.О., Томілін О.О.</i> ВИРОБНИЦТВО ЯК ОСНОВНА ЛАНКА МІЖГАЛУЗЕВИХ ВІДНОСИН.....	57
<i>Логвинова Т.В., Бойко Л.М.</i> ІННОВАЦІЙНИЙ ПОГЛЯД НА СУЧАСНУ ОСВІТУ В УКРАЇНІ.....	60
<i>Пямзіна Т.В., Афонченкова Т.М.</i> АКТИВІЗАЦІЯ ІНВЕСТИЦІЙНОГО ПРОЦЕСУ В УКРАЇНІ.....	63